

Naam cursist(e) :

Straat :

Postcode en woonplaats :

Telefoon : E-mail:

ROMEINEN

Hoofdstuk 5:3-16

De vorige les eindigden we met de opmerking, dat wij kunnen 'roemen' in drie dingen (Rom. 5:2,3,11). Daartoe behoort ook dat wij in *verdrukkingen* roemen. Dat zou ons kunnen verwonderen, want verdrukkingen zijn niet aangenaam. De apostel vindt het daarom gepast om voor dit soort 'roemen' een verklaring te geven.

- Paulus verklaart ons dat wij *niet* in de verdrukkingen roemen omdat ze iets voorstellen waar over te roemen valt, maar omdat datgene wat de verdrukking *bewerkt*, reden en oorzaak tot roemen geeft. De verdrukking werkt
In het vervolg hebben we a.h.w. een kettingreactie voor ons waarbij drie keer achter elkaar de ontstane werking een volgende bewerkt. De werkt, de werkt, en de beschaamt niet.
- Ook de apostel Jakobus spoort ons aan om in verdrukkingen te roemen. Weliswaar gebruikt hij daarvoor andere woorden. In plaats van "roemen" spreekt hij over "....." (Jak. 1:2). In plaats van 'verdrukkingen' vermeldt hij "....." (hierbij moeten we aan 'beproevingen' denken, zie vs.3). Daarmee stemt 1 Petr. 4:12-13 over een, waar Petrus ons waarschuwt om ons niet over vervolging of beproeving te verwonderen, maar ons daarover, Waaraan zullen we deel hebben bij het lijden van vervolging (1 Petr. 4:13a)?
- Misschien zou iemand kunnen tegenwerpen: "Dat kunt u makkelijk zeggen, Petrus, dat wij ons moeten verblijden in vervolgingen en beproevingen. Hebt u dat zelf wel eens meegeemaakt? Deze tegenwerping is zonder moeite vanuit de Schrift te weerleggen. Lees Hand. 5:40-42 maar eens. Schrijf daarvan vers 41 op: "....."
.....
Ook (onder andere) bij Paulus zien we dat hij in zeer moeilijke omstandigheden vol blijdschap was en zelfs kon *zingen*. Bij welke gelegenheid was dat?
- De liefde van God woont in elke gelovige. Hoe is die in het hart gekomen? (Rom.5:5)
"....."
- Gods liefde tot ons wordt ons in de verzen 6-10 nog eens duidelijk voorgesteld, namelijk doordat: (a) Christus voor ons gestorven is (vs.6), toen wij nog waren; (b) Christus te rechter tijd is gestorven voor (c) dat God Zijn liefde tot ons hierin heeft bevestigd (vs.8), dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog waren; (d) dat wij met God verzoend zijn (vs.10), toen wij nog waren, door de

6. Als God ons reeds gerechtvaardigd heeft door het bloed (d.w.z. de dood) van de Heer Jezus, dan mogen we er zeker van zijn (vs.10), dat wij behouden zullen worden
 Als de *dood* van de Heer Jezus onze verzoening met God bewerkte, dan houdt het feit dat Hij *leeft* (Zijn zegenvierende opstanding) de garantie in, dat wij (vs.9) van de komende toorn.
7. Met vers 12 begint er een *geheel nieuw gedeelte* van de Romeinenbrief. De apostel behandelt voortaan *niet meer* de kwestie van de **schuld** van de mens en de **vergeving** daar van, maar spreekt over de **zonde** als zodanig, dus niet meer over de zonden. Het onderwerp is nu de *bevrijding* van de gelovige *uit de macht* en de heerschappij *van de zonde*. Hoe groot en heerlijk de vergeving ook mag zijn, en de rechtvaardiging die daaruit voort vloeit, toch is dat nog niet alles. God toont het ontwakende geweten niet alleen de vele zonden die op de weg van de betreffende persoon liggen, maar ook de *bron* waaruit het vuile water is gestroomd, de *boom* die de kwade vruchten heeft gedragen. De zonde is dus een boze macht die in ons woont en ons wenst te beheersen. Daarom bevat Rom. 6:12 de ernstige vermaning: “ ”

 In Rom. 7:17 is sprake van de “ zonde”.
8. Het woord ‘zonde’ (enkelvoud) betekent dus in de regel: de zonde als een
 In een enkel geval kan er ook ‘een afzonderlijke boze daad (overtreding)’ mee zijn bedoeld.
9. Door wie kwam de zonde in de wereld (vs.12)? “...door ”.
 En door wie zal volgens Joh.1:29 “de zonde van de wereld” worden weggenomen?
 Met de zonde deed zich nog een andere macht in de wereld gelden, die haar hand uitstrekt naar alle mensen, namelijk de
10. De gedachtegang die de apostel in vers12 is begonnen, sluit hij pas in vers 18 af. In de verzen 13-17 geeft hij verschillende verklaringen. In vs.13 zegt hij: “zonde wordt niet toegekend als er geen wet is”. Reeds in 4:15 heeft hij duidelijk gemaakt dat er zonder wet “ook geen is”. Dat betekent echter helemaal niet dat er vóór de wetgeving geen in de wereld bestond. Zij werd echter niet toegekend. De wet verandert het karakter van de zonde door er de overtreding van een bepaald gebod van te maken. Een zonde die onder de wet wordt begaan, weegt daarom voor God zwaarder!
11. Dat er reeds vóór de wet zonde in de wereld was, bewijst de apostel met de opmerking (vs.14), dat “de heeft geheerst van tot ”.
 De zonde van Adam had, net als die van de Jood onder de wet, het karakter van een overtreding, want hij overtrad een duidelijk omschreven Goddelijk gebod. Bij de mensen van Adam tot Mozes was dat *niet* zo. Zij zondigden weliswaar, maar (vs.14) “niet zoals ”.
12. De overtreding van Adam had ernstige gevolgen, want daardoor zijn (vs.15) “de velen ”. Maar gelukkig is door de daad van en ander Mens, de Heer Jezus Christus, “de genade van God en ”. Wat heerlijk! Er is nóg een verschil (vs.16). “Het oordeel was , maar de genadegave tot ”.

Deze ingevulde les s.v.p. terugzenden aan je corrector; dat is:

Naam :

Adres :

Postcode/plaats:

E-mail :